

UOHSX009C4KL

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0306/2016/VZ-08564/2017/323/ZSř

Brno 10. března 2017

V řízení o rozkladu ze dne 16. 12. 2016, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, podaném navrhovatelem -

- účastníky sdružení „Sdružení Říčany - PD ZŠ Komenského“, společností **Energy Benefit Centre a.s.**, IČO 29029210, se sídlem Křenova 438/3, 162 00 Praha 6, a společností **JIKA - CZ s.r.o.**, IČO 25917234, se sídlem Čibuz 6, 503 03 Smiřice,

kteří mezi sebou uzavřeli „Smlouvu o sdružení“ ze dne 22. 6. 2016 za účelem podání nabídky na veřejnou zakázku a kteří jsou ve správním řízení zastoupeni na základě Dodatku č. 1 ze dne 26. 9. 2016 ke „Smlouvě o sdružení“ ze dne 22. 6. 2016 vedoucím účastníkem označeného sdružení společností Energy Benefit Centre a.s., IČO 29029210, se sídlem Křenova 438/3, 162 00 Praha 6,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0636/2016/VZ-47965/2016/521/OPi ze dne 2. 12. 2016, vydanému ve správním řízení vedeném na návrh shora označeného navrhovatele ve věci přezkoumání úkonů zadavatele -

- město **Říčany**, IČO 00240702, se sídlem Masarykovo nám. 53/40, 251 01 Říčany,

učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Projektová dokumentace - Objekt základní školy na Komenského náměstí v Říčanech**“ ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek a k prokázání splnění kvalifikace ze dne 1. 6. 2016, odeslané téhož dne,

jsem dle § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise jmenované dle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0636/2016/VZ-47965/2016/521/OPi ze dne 2. 12. 2016

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel - Město Říčany, IČO 00240702, se sídlem Masarykovo nám. 53/40, 251 01 Říčany (dále jen „**zadavatel**“), zahájil dne 1. 6. 2016 odesláním výzvy k podání nabídek a k prokázání kvalifikace z téhož dne zjednodušené podlimitní řízení za účelem zadání veřejné zakázky s názvem „Projektová dokumentace - Objekt základní školy na Komenského náměstí v Říčanech“ (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Předmět plnění veřejné zakázky s předpokládanou hodnotou 5 300 000 Kč bez DPH byl dle bodu 3. zadávací dokumentace na veřejnou zakázku (dále jen „**ZD**“) definován jako „*vypracování architektonické studie, projektové dokumentace pro spojené územní a stavební řízení a dokumentace pro provedení stavby, na stavbu ‚Objekt základní školy na Komenského náměstí v Říčanech‘, včetně výkazu výměr v úrovni stupně prováděcí projektové dokumentace a oceněného kontrolního rozpočtu, a zajištění veškeré inženýrské činnosti za účelem získání příslušných správních rozhodnutí. Objekt ZŠ bude řešen včetně podzemního parkoviště, PD dopravního řešení - napojení ZŠ na stávající komunikace a náměstí, eventuálně realizace nových komunikací včetně odstavných stání, napojení na inženýrské sítě, řešení venkovních sportovišť a sadových úprav.*“
3. Jako základní hodnotící kritérium hodnocení nabídek zadavatel stanovil nejnižší nabídkovou cenu. K zajištění povinností uchazeče plynoucích z jeho účasti v zadávacím řízení na veřejnou zakázku požadoval zadavatel pod bodem 10. ZD jistotu ve smyslu § 67 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ ve výši 100 000 Kč.
4. Zadavatel pod bodem 8. ZD ve vztahu k technickým kvalifikačním předpokladům dodavatelů požadoval, aby uchazeči o veřejnou zakázku prokázali svou kvalifikaci mj. prostřednictvím seznamu významných služeb podle § 56 odst. 2 písm. a) zákona, a to v minimálním rozsahu definovaném jako:

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona v návaznosti na ustanovení § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení. Zákon č. 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek se nepoužije s ohledem na ustanovení § 273 odst. 1 tohoto zákona.

- „Dvě služby spočívající ve zhotovení projektové dokumentace stavby (tzn. novostavby, přístavby, rekonstrukce) ve všech stupních (tzn. DUR, DSP - možno sloučené, DPS), případně (fakultativně) i dokumentace skutečného provedení. Z toho: jedna stavba občanské vybavenosti v oblasti školství ve finančním objemu (investiční náklady stavby) min. 50 milionů Kč bez DPH, a to včetně souvisejících investic (komunikace k objektu, zahrada, venkovní sportoviště...), jedna stavba občanské vybavenosti v oblasti školství, zdravotnictví, sociálních služeb, kultury či administrativy ve finančním objemu (investiční náklady stavby) min. 70 milionů Kč bez DPH, a to včetně souvisejících investic.“
 - Jedna služba spočívající ve zhotovení projektové dokumentace stavby (tzn. novostavby, přístavby, rekonstrukce) krytého objektu pro tělovýchovu ve finančním objemu (investiční náklady stavby) min. 10 milionů Kč bez DPH.
 - Jedna služba spočívající ve zhotovení projektové dokumentace stavby (výstavba, rekonstrukce) komunikace včetně sítí ve finančním objemu (investiční náklady stavby) min. 3 miliony Kč bez DPH.“
5. Uchazeč, účastníci sdružení „Sdružení Říčany - PD Zř Komenského“, tj. společnost Energy Benefit Centre a.s., IČO 29029210, se sídlem Křenova 438/3, 162 00 Praha 6, a společnost JIKA - CZ s.r.o., IČO 25917234, se sídlem Čibuz 6, 503 03 Smiřice, sdružené na základě „Smlouvy o sdružení“ ze dne 22. 6. 2016 za účelem podání nabídky na veřejnou zakázku (dále jen „**navrhovatel**“), přiložil k podané nabídce vedle čestného prohlášení o splnění kvalifikačních předpokladů, jímž se ve smyslu § 62 odst. 3 zákona ve zjednodušeném podlimitním řízení splnění kvalifikačních předpokladů prokazuje, též několik osvědčení o poskytnutí významných služeb ve smyslu § 56 odst. 2 písm. a) bodu 1., 2. a 3. zákona (dále též jen „**reference**“), které měly (mohly) být v originálech či úředně ověřených kopiích předkládány až ve fázi součinnosti před uzavřením smlouvy podle § 82 zákona.
6. Zadavatel seznal nejasnost u reference s názvem „Rekonstrukce a přístavba základní umělecké školy v Hradci Králové“ (dále jen „**reference ZUř**“) a přípisem ze dne 27. 6. 2016 vyzval navrhovatele k objasnění, zda tato reference osvědčuje zhotovení projektové dokumentace stavby ve všech stupních, nebo pouze označený stupeň dokumentace pro provedení stavby (dále jen „**DPS**“). V reakci na označený přípis navrhovatel zadavateli (bez objasnění dotazu) sdělil, že splnění kvalifikace dokládá v souladu s § 62 odst. 3 zákona čestným prohlášením a přiložil aktualizovaný seznam referencí.
7. Zadavatel rozhodl dne 18. 7. 2016 o výběru nejvhodnější nabídky navrhovatele a dne 1. 8. 2016 jej vyzval k součinnosti potřebné k uzavření smlouvy, včetně předložení originálů nebo úředně ověřených kopií dokladů prokazujících splnění kvalifikace dle bodu 8. ZD, tj. příslušných referencí. Na výzvu zadavatele navrhovatel předložil ve dnech 8. 8. 2016, 11. 8. 2016, 12. 8. 2016 a 16. 8. 2016 doklady, mající prokazovat reference v rozsahu dle ZD. Předmětné doklady zadavatel posoudil, načež dospěl k závěru, že tyto neprokazují kvalifikaci v celém požadovaném rozsahu a dne 30. 8. 2016 oznámil přípisem ze dne 29. 8. 2016 navrhovateli, že neposkytl řádnou součinnost k uzavření smlouvy podle § 82 odst. 4 zákona ve smyslu § 62 odst. 3 zákona (dále jen „**neposkytnutí součinnosti**“).
8. Neposkytnutí součinnosti odůvodnil zadavatel tím, že předloženými doklady nebylo prokázáno splnění technických kvalifikačních předpokladů požadovaných v bodu 8. ZD

v souladu s § 56 odst. 2 písm. a) zákona ve vztahu k požadavku, definovanému jako „*zhotovení projektové dokumentace stavby (tzn. novostavby, přístavby, rekonstrukce) ve všech stupních (tzn. DUR, DSP - možno sloučené, DPS), případně (fakultativně) i dokumentace skutečného provedení pro stavbu občanské vybavenosti v oblasti školství ve finančním objemu (investiční náklady stavby) min. 50 milionů Kč bez DPH, a to včetně souvisejících investic (komunikace k objektu, zahrada, venkovní sportoviště...)*“. Námitkám navrhovatele, doručeným zadavateli dne 8. 9. 2016, zadavatel rozhodnutím ze dne 19. 9. 2016 z téhož důvodu, tj. nedoložení relevantní reference k citovanému technickému kvalifikačnímu požadavku (dále jen „**školní stavba ve všech stupních**“), nevyhověl.

9. Dne 27. 9. 2016 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, návrh navrhovatele podle § 113 zákona na přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejné zakázky (dále jen „**návrh**“), jímž se navrhovatel domáhal přezkumu zákonnosti postupu zadavatele v průběhu zadávacího řízení, konstatování neoprávněnosti závěru zadavatele o neposkytnutí součinnosti navrhovatelem a uložení příslušného nápravného opatření. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům přípisem č. j. ÚOHS-S0636/2016/VZ-39980/2016/521/OPi ze dne 30. 9. 2016.
10. Součástí návrhu byl též návrh podle § 117 zákona na nařízení předběžného opatření, spočívajícího v uložení zákazu k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku podle § 117 odst. 1 písm. a) zákona (dále jen „**návrh na nařízení předběžného opatření**“). O návrhu na nařízení předběžného opatření rozhodl Úřad dne 19. 10. 2016 rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0636/2016/VZ-42786/2016/521/OPi, jímž návrhu na nařízení předběžného opatření vyhověl a předmětné předběžné opatření nařídil. Dne 2. 12. 2016 rozhodl Úřad rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0636/2016/VZ-47962/2016/521/OPi o zrušení nařízeného předběžného opatření dle předcházející věty, což odůvodnil tím, že v průběhu správního řízení dospěl k závěru, že pominul důvod, na jehož základě bylo předmětné předběžné opatření nařízeno.

II. Napadené rozhodnutí

11. Dne 2. 12. 2016 vydal Úřad na základě všech podkladů rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0636/2016/VZ-47965/2016/521/OPi (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jímž rozhodl o tom, že se návrh navrhovatele na přezkoumání úkonů zadavatele, ve věci posouzení kvalifikace a následného rozhodnutí zadavatele o neposkytnutí součinnosti navrhovatelem před uzavřením smlouvy, zamítá podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 nebo 2 zákona.
12. Závěr napadeného rozhodnutí byl odůvodněn tím, že Úřad neshledal, že by zadavatel v zadávacím řízení při posouzení kvalifikace navrhovatele na základě předložených referencí, tj. reference ZUŠ, osvědčení označeného jako „Snížení energetické náročnosti komplexu budov ISŠT Benešov“ (dále jen „**reference ISŠT Benešov**“) a „Ovocnářský výzkumný institut - výstavba regionálního centra VaV v obci Holovousy, kraj Královéhradecký“ (dále jen „**reference OVI**“) ve vztahu k naplnění kvalifikačního požadavku ZD na školní stavbu ve všech stupních, a následném učinění závěru o neposkytnutí součinnosti, nepostupoval v souladu se zákonem.

13. Úřad především poukázal, že s ohledem na volbu druhu zadávacího řízení, tj. zjednodušené podlimitní řízení prokazoval navrhovatel splnění seznamu významných služeb v souladu s § 62 odst. 3 zákona pouze čestným prohlášením, přičemž příslušné reference měl v souladu s označeným ustanovením předkládat jen vybraný uchazeč v rámci poskytnutí součinnosti před uzavřením smlouvy ve smyslu § 82 zákona. Úřad proto v obecném postupu zadavatele, který vyzval navrhovatele k objasnění pouze u reference ZUŠ, přestože měl i jiné reference navrhovatele za nevyhovující, pochybení neshledal.
14. Úřad se dále neztotožnil s tvrzením navrhovatele, že splnění kvalifikačního požadavku na školní stavbu ve všech stupních bylo možné prostřednictvím předložené reference ISŠT Benešov, a to z důvodu, že tato reference neosvědčovala zpracování dokumentace ve všech požadovaných stupních, když dokládala toliko zpracování dokumentace pro stavební povolení (dále jen „**DSP**“) a DPS, nikoliv již zpracování dokumentace pro územní rozhodnutí (dále jen „**DUR**“). Úřad dále uvedl, že zadavatel mohl mít tuto skutečnost postavenu najisto a nebyl povinen navrhovatele dále žádat o jakékoliv doplnění či objasnění předložené reference.
15. K doplňujícím dokladům k referenci ISŠT Benešov doručeným navrhovatelem zadavateli spolu s námitkami Úřad uvedl, že doklady prokazující kvalifikaci musí být předkládány v příslušné fázi zadávacího řízení, tj. v daném případě při poskytování součinnosti před uzavřením smlouvy, přičemž ani z dodatečných dokladů nevyplývá, že by zpracovatelem DUR k pěti vrtům pro tepelná čerpadla v rámci předložené reference ISŠT Benešov byl navrhovatel.
16. Ke způsobilosti reference OVI k naplnění kvalifikačního požadavku na školní stavbu ve všech stupních pak Úřad konstatoval, že předmětná reference sice dokládá zpracování dokumentace ve všech stupních, nikoliv však pro účely „stavby občanské vybavenosti v oblasti školství“. Úřad s přihlédnutím k neurčitosti pojmu „školství“ konstatoval, že je třeba při jeho výkladu vycházet z jeho obvyklého významu, přičemž dokládaná stavba regionálního centra má prvotně jiné určení.
17. Úřad doplnil, že dokument mající dokládat zaměření činnosti výstavce reference OVI, společnosti VÝZKUMNÝ A ŠLECHTITELSKÝ ÚSTAV OVOCNÁŘSKÝ HOLOVOUSY s.r.o., IČO 25271121, se sídlem Holovousy 129, 508 01 Holovousy, jako zahrnující mj. výzkumnou a poradenskou činnost, včetně „*studia a výchovy mladých výzkumných pracovníků*“, navrhovatel rovněž předložil až spolu s podanými námitkami a na posuzování zákonnosti postupu zadavatele při vyhodnocení součinnosti navrhovatele před uzavřením smlouvy již tato okolnost nemá rozhodný vliv.
18. Úřad proto dospěl k závěru, že navrhovatel žádnou z předložených referencí v rámci součinnosti před uzavřením smlouvy splnění kvalifikačního požadavku školní stavby ve všech stupních neprokázal a zadavatel tak byl oprávněn vyhodnotit jednání navrhovatele jako neposkytnutí součinnosti a uplatnit svůj nárok na plnění z peněžní jistoty podle § 67 zákona, čímž postupoval plně v souladu se zákonem.

III. Námitky rozkladu

19. Dne 16. 12. 2016 obdržel Úřad proti napadenému rozhodnutí rozklad navrhovatele z téhož dne. Jak vyplývá ze správního spisu, napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 2. 12. 2016. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
20. Navrhovatel v úvodní části svého rozkladu namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodu, že Úřad ve správním řízení v prvním stupni nepostupoval v souladu se zásadami správního řízení, ve smyslu zásady vyšetřovací a materiální pravdy ve vztahu k úplnému zjištění skutkového stavu a zásadou zákonnosti. V další části rozkladové argumentace pak navrhovatel rozporuje konkrétní body odůvodnění napadeného rozhodnutí, v nichž Úřad dle jeho názoru nedospěl ke správným závěrům, jmenovitě body 70. - 71. a 75., 73. - 74., 91. - 102. a 78. - 80.
21. Navrhovatel zejména namítá, že nerozporoval postup zadavatele, jímž byl vyzván k objasnění jedné z (dříve) předložených referencí, ale poukazoval, že vzhledem k tomu, že nebyl vyzván k objasnění ostatních předložených referencí, důvodně předpokládal, že tyto jsou v pořádku, přičemž o odlišném stanovisku zadavatele se dozvěděl až z oznámení o neposkytnutí součinnosti, na které již nemohl reagovat jinak, než podáním námitek. Navrhovatel doplňuje, že dle jeho názoru nebyly reference ISřT Beneřov ani reference OVI akceptovány z důvodu neodbornosti hodnotící komise, v důsledku čehož se zadavatel na jeho úkor obohatil též o jistotu ve smyslu ř 67 zákona ve výři 100 000 Kř.
22. Ve vztahu k posouzení reference OVI navrhovatel s odkazem na odbornou literaturu (Stýblo, Z.: Nauka o stavbách, řkolské stavby, řVUT FA, Praha 2010) namítá, že budovy pro oblast řkolství zahrnují z podstaty věci též budovy pro výzkum, což zadavatel, potažmo Úřad nesprávně vyhodnotil. Ve vztahu k posouzení reference ISřT Beneřov navrhovatel uvádí, že z odborného hlediska vyplývá, že tepelná řerpadla vyřadují vydání územního rozhodnutí a doplnil: „Pokud tedy reference Navrhovatele obsahovala informaci o vrtech, bylo zřejmé, že Navrhovatelem musela být zhotovena dokumentace ve stupni DUR anebo společná dokumentace DUR+DSP. Navrhovatel navíc doložil v rámci svých námitek proti rozhodnutí Zadavatele územní rozhodnutí i stavební povolení, ze kterých už by měla být tato skutečnost zjevná dokonce i neodborníkům.“ Navrhovatel má za to, že obě tyto tvrzené skutečnosti byly zřejmé z předmětných referencí již podáním nabídky.
23. Navrhovatel nadto poukazuje, že zadavatel nejednal v souladu s péčí řádného hospodáře a principy „3E“, neboť ačkoli neměl takovou zákonnou povinnost, mohl zadavatel vyzvat navrhovatele k objasnění referencí v rámci poskytnutí součinnosti před uzavřením smlouvy, neboť ani takový postup by nebyl v rozporu se zákonem, naopak v souladu s jeho smyslem, neboť nabídková cena navrhovatele byla o téměř půl milionu Kř nižší, než nabídková cena druhého uchazeče v pořadí.

Závěr rozkladu

24. Navrhovatel vzhledem k uplatněným rozkladovým námitkám předsedovi Úřadu navrhuje, aby napadené rozhodnutí zruřil, popřípadě změnil tak, že se návrhu navrhovatele plně vyhovuje, tj. řádá, aby byla konstatována nezákonnost postupu zadavatele a uložena relevantní nápravná opatření.

IV. Řízení o rozkladu

25. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

26. Zadavatel se vyjádřil k podanému rozkladu k výzvě Úřadu přípisem ze dne 22. 12. 2016. K dřívějším možnostem objasnění referencí zadavatel uvedl, že jeden takový pokus učinil, přičemž jej zadavatel odkázal na čestné prohlášení, přičemž originální osvědčení mají být dokládána až před uzavřením smlouvy, proto neměl důvodu činit v tomto směru nějaké další kroky.
27. Zadavatel se dále ohradil proti „*nemístné*“ snaze „*zpochybnit odbornou způsobilost hodnotící komise*“ a u tří členů hodnotící komise poukázal na České vysoké učení technické a u dvou členů na dlouholeté zkušenosti v oblasti veřejných zakázek, z toho v jednom případě z titulu funkce starosty.
28. K referenci OVI zadavatel poukázal na smysl prokazování technických kvalifikačních požadavků, tedy předchozí zkušenost s obdobným plněním, které se projevuje mj. v oblasti hygienických předpisů, bezpečnosti nebo „*požadavků souvisejících s trendem inkluze hendikepovaných žáků*“. Referenci OVI tedy zadavatel nepovažuje za relevantní zkušenost, přičemž význam navrhovatelem označené odborné literatury má spočívat toliko v akademické hodnotě. Ve vztahu k referenci ISřT Benešov pak zadavatel konstatoval, že navrhovatel ve lhůtě podle § 82 odst. 2 zákona nepředložil doklady, z nichž by jednoznačně vyplývalo, že navrhovatel zpracoval DUR k předmětné stavbě.
29. Zadavatel tedy setrvává na svém stanovisku, že navrhovatel referenci školní stavby ve všech stupních neprokázal, odkazuje na svá předchozí vyjádření a navrhuje rozklad zamítnout.

Stanovisko předsedy Úřadu

30. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
31. Úřad tím, že rozhodl o tom, že se shora specifikovaný návrh navrhovatele podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 nebo 2 zákona, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k zamítnutí rozkladu a potvrzení napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

32. Navrhovatel především namítá, že Úřad nepostupoval v souladu se zásadami správního řízení, neboť nezohlednil všechny rozhodné skutečnosti, které vyšly v průběhu řízení najevo,

a trvá na svém stanovisku, že doložil reference vyhovující požadovaným technickým kvalifikačním požadavkům.

K postupu hodnotící komise

33. Navrhovatel v rámci věcné rozkladové argumentace rozporuje body 70. - 71. a 75. odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť má za to, že v uvedených bodech Úřad argumentuje proti neexistujícímu tvrzení navrhovatele, a to, že by měl být postup, jímž zadavatel vyzval navrhovatele k objasnění reference ZUŠ, nezákonný. Navrhovatel k tomu sděluje, že nezákonnost postupu hodnotící komise z uvedeného důvodu netvrdil, pouze „*důvodně předpokládal*“, že ostatní předložené reference, ve vztahu ke kterým zadavatel o objasnění nežádal, předepsaným požadavkům vyhovují.
34. K uvedené námitce sděluji, že Úřad v označených bodech hodnotil optikou zákonnosti obecný postup zadavatele při posouzení kvalifikace navrhovatele. Vzhledem k tomu, že ve zjednodušeném podlimitním řízení se kvalifikace prokazuje ve smyslu § 62 odst. 3 zákona pouze čestným prohlášením, které navrhovatel řádně předložil a splnění kvalifikace tak ve smyslu označeného ustanovení prokázal, zadavatel byl toliko povinen k posouzení platnosti čestného prohlášení. V tomto kontextu záleželo pouze na úvaze zadavatele, zda vůbec, popřípadě jakým způsobem a v jakém rozsahu se bude zabývat též „s předstihem“ příloženými referencemi. Postup zadavatele tak Úřad hodnotil komplexně, neboť zákonnost, případně nezákonnost postupu zadavatele může spočívat jak v jednání, tak i v případném opomenutí.
35. Úřad po posouzení dané otázky správně došel k názoru, že ustanovení § 59 odst. 4 zákona dává zadavateli možnost, nikoliv povinnost požádat uchazeče o objasnění kvalifikace, když za daných okolností a s ohledem na skutečnost, že navrhovatel předložil pro účely prokázání kvalifikace vyhovující čestné prohlášení, které představovalo pro učinění závěru o prokázání kvalifikace dostačující doklad, nebyl zadavatel vůbec povinen se obsahem předložených referencí ve fázi posuzování kvalifikace zabývat. Úřad tedy shledal zákonným jednání zadavatele, v jehož rámci vyzval navrhovatele k objasnění pouze jedné reference, aniž by tímto současně deklaroval správnost a přijatelnost ostatních fakultativně příložených referencí.
36. Navrhovatel na předmětný postup hodnotící komise opakovaně a relativně obsáhle ve správním řízení upozorňoval, když jej označoval jako „*netradiční*“ a „*nestandardní*“, přičemž nesprávnost postupu zadavatele (s právním významem pro navrhovatele) může Úřad shledat pouze v případě, shledá-li současně, že zadavatel nepostupoval v souladu se zákonem, potažmo se zásadami v něm zakotvenými. Úřad tedy v souladu se správním řádem a navrhovatelem zmiňovanou zásadou materiální pravdy ve vztahu k dané otázce zjistil skutkový stav, na který aplikoval relevantní ustanovení právních předpisů, aniž by tím navrhovateli jakkoliv podsouval něco, co navrhovatel „*nikdy netvrdil*“.
37. Námitku navrhovatele proti označeným bodům odůvodnění napadeného rozhodnutí jsem tedy nucen odmítnout jako zcela lichou, neboť patrně vyplývá z chybné interpretace textu a současně nemá pro posouzení nyní projednávané věci rozhodný význam.
38. Ve vztahu k bodům 73. - 74. odůvodnění napadeného rozhodnutí, v nichž se Úřad neztotožnil s tvrzením navrhovatele, že postup hodnotící komise svědčil pro to, že zadavatel považoval

nabídku navrhovatele (včetně referencí) za bezvadnou, pak navrhovatel uvádí, že pokud již hodnotící komise žádá o objasnění nabídky, měla by být tato „*smysluplná a efektivní*“ a vést k jednoznačnému ujasnění, že navrhovatel zadávací podmínky splňuje, pokud pak hodnotící komise přistoupila k relevanci referencí „*polovičatě*“, nemohla mít postaveno najisto, že navrhovatel zadávací podmínky nesplňuje. Navrhovatel má proto opětovně za to, že mu Úřad podsouvá něco, co nikdy netvrdil a odkazuje na svůj návrh ze dne 27. 9. 2016.

39. K tomu doplňuji, že navrhovatel ve svém návrhu ze dne 27. 9. 2016 výslovně uvedl (citováno bez zdůraznění) následující tvrzení: „*Pokud by se snad hodnotící komise, resp. Zadavatel domnívali, že nabídka včetně referenčního listu na OVI vykazovala nejasnosti a vzbuzovala v tomto smyslu sebemenší pochybnosti o bezvadnosti nabídky, pak bylo jeho zákonnou povinností nechat si případné nejasnosti Navrhovatelem objasnit, a to ještě v průběhu posuzování nabídek. Navrhovatel předpokládá, že jsou Zadavateli známy elementární zákonné postup (sic!) zadávání veřejných zakázek, a tedy že by tak v případě pochybností zcela jistě učinil. Z postupu hodnotící komise a Zadavatele je však zcela zřejmé, že tito v době posuzování a prokázání technické kvalifikace Navrhovatelem včetně jím předloženého referenčního listu k objektu OVI neměli.*“
40. K argumentaci navrhovatele konstatuji, že jak již bylo shora uvedeno, navrhovatel ve fázi prokazování kvalifikace podle § 62 odst. 3 zákona tuto prokazoval pouze čestným prohlášením a zadavatel, potažmo jeho hodnotící komise nebyla povinna přiložené reference vůbec zkoumat. Jiná situace by nastala, pokud by navrhovatel namísto vyhovujícího čestného prohlášení předložil pouze příslušné reference, které by byla hodnotící komise povinna posoudit namísto čestného prohlášení (k tomu odkazuji na bod 70. odůvodnění napadeného rozhodnutí a v něm citované výkladové stanovisko Úřadu), o takovou situaci se však v nyní projednávané věci nejedná.
41. Pokud tedy zadavatel nad rámec zákonných povinností vyzval navrhovatele k objasnění reference ZUŠ, což navrhovatel „*velmi vítá*“, načež se mu dostalo odpovědi, že kvalifikace navrhovatele byla prokázána čestným prohlášením a reference budou předloženy až v rámci poskytnutí součinnosti před uzavřením smlouvy, pak mohl naopak zadavatel „*důvodně předpokládat*“, že i jeho případné další žádosti o objasnění ostatních referencí, včetně reference OVI, by byly navrhovatelem vyřízeny obdobným způsobem a vyhrazeny pro účely poskytnutí součinnosti před uzavřením smlouvy. Vzhledem ke skutečnosti, že takový postup současně plně vyhovuje zákonu, neměl naopak zadavatel žádný důvod dále posuzovat předložené reference, které mohl oprávněně vnímat jako toliko informativní. Za těchto okolností považuji skutečnost, že zadavatel vyzval navrhovatele k objasnění pouze jedné reference za právně nevýznamnou, z níž nelze vyvozovat presumpci správnosti všech předložených referencí.
42. Ve shodě s výše uvedeným tedy akcentuji, že zadavatel neměl povinnost vyzývat navrhovatele ve fázi posuzování kvalifikace k objasnění všech referencí zakládajících pochybnost o své relevanci vzhledem k ZD, navrhovateli v tomto směru nesvědčila dobrá víra a ve skutečnosti, že hodnotící komise nevyzvala navrhovatele k objasnění reference OVI nelze shledat porušení „*elementárního*“ zákonného postupu zadavatele v zadávacím řízení, neboť příslušná námitka navrhovatele oporu v zákoně nemá. K výše uvedenému shrnuji, že zadavatel postupoval při posuzování kvalifikace navrhovatele v souladu se zákonem

a tvrzený předpoklad navrhovatele, že ostatní předložené reference zadávacím podmínkám odpovídají, odmítám jako ryze tendenční a neopodstatněný.

43. Navrhovatel dále zdůrazňuje, že až do obdržení oznámení o neposkytnutí součinnosti „nevěděl a ani nemohl vědět“, že zadavatel jím předložené reference (reference OVI a reference ISřT Benešov) vyhodnotil „v důsledku své neodbornosti“ jako nevyhovující, přičemž tuto okolnost zadavatel nemohl mít v žádném případě postaveno najisto. K opakovaným zmínkám o neodbornosti zadavatele navrhovatel dodává, že „důvodně pochybuje“ o tom, že se zadavatel skutečně domníval, že nabídka navrhovatele požadavku ZD na referenci školní stavby ve všech stupních nevyhovuje a pokud ano, pak „se jednalo o domněnku od počátku mylnou“, nepřičitatelnou k tíži navrhovatele.
44. K této části rozkladové argumentace navrhovatele akcentuji, že podobně jako zadavatel odpovídá ve smyslu ř 44 odst. 1 zákona za správnost a úplnost ZD, odpovídá též navrhovatel za správnost a úplnost své nabídky, včetně dokládáných příloh a referencí. Navrhovatel si v této souvislosti a s přihlédnutím k vlastní odbornosti (a zmiňované neurčitosti pojmu) přinejmenším mohl být vědom, že ve vztahu k stanovenému kvalifikačnímu požadavku na školní stavbu ve všech stupních disponuje v lepším případě pouze hraniční referencí. Navrhovatel tedy „mohl a měl vědět“, že jím předkládané reference nemusí vyhovět všem zadávacím podmínkám.
45. Obdobnou možnost k ujasnění relevance jednotlivých referencí jako zadavatel měl přitom i navrhovatel, neboť mohl ve smyslu ř 49 odst. 1 zákona sám požádat o poskytnutí dodatečných informací, například o upřesnění pojmu „oblast školství“ či formální stránky referencí co do obsaženosti údajů. Přestože takový postup představuje nepochybně opět pouze oprávnění, nikoliv povinnost navrhovatele, nelze přehlédnout, že navrhovatel nejenže uvedenou možnost nevyužil, ale rezignoval též na možnost vyjasnění správnosti referencí v rámci prokazování kvalifikace, když k výzvě zadavatele odsunul předložení úplných a jednoznačných referencí do fáze poskytnutí součinnosti před uzavřením smlouvy. Navrhovatel tedy mohl využít, tím spíše, zajistil-li plnění svých povinností vzpomínanou jistotou ve smyslu ř 67 zákona, zákonem předvídaných nástrojů k odstranění případných pochybností o vhodnosti předkládaných referencí.
46. Nelze rovněž přehlédnout, že reference ZUř, o jejíž objasnění zadavatel žádal, skutečně osvědčovala provedení dokumentace pouze ve stupni DPS, tedy pouze údaje explicitně uvedené. Za těchto okolností mohl zadavatel dále legitimně očekávat, že reference doložené navrhovatelem ve fázi součinnosti před uzavřením smlouvy budou úplné a dokládat všechny hodnocené skutečnosti a toliko skutečnosti v nich uvedené.
47. Pokud se jedná o posouzení otázky, nakolik mohl mít zadavatel postaveno najisto, že reference OVI ani reference ISřT Benešov požadavek školní stavby ve všech stupních nesplňují, konstatuji, že navrhovatelem dokládáné reference musí spolehlivě prokazovat všechny skutečnosti, jichž mají být nositeli. Dokládáné skutečnosti tedy musí být z referencí jednoznačně patrné a nikoliv jen teoreticky, v závislosti na dalších nedoložených skutečnostech a na intenzitě odbornosti hodnotitele, dovoditelné. Zadavatel posoudil v souladu se zákonem reference předložené navrhovatelem ve fázi poskytnutí součinnosti před uzavřením smlouvy podle jejich obsahu, přičemž naznal, že žádná z referencí neodpovídá požadavku na školní stavbu ve všech stupních. Za těchto okolností,

kdy navrhovatelem předložené reference nevzbuzovaly pochybnosti o svém obsahu a současně bylo zřejmé, že požadavkům ZD nevyhovují, nemohu shledat nezákonným postup, jímž zadavatel nevyužil možnosti (nikoliv povinnosti) požadovat po navrhovateli další objasnění předmětných referencí a dospěl k jistotnému závěru o neposkytnutí součinnosti navrhovatelem, přičemž zcela odhlédnout nelze ani od předchozího postupu navrhovatele v průběhu zadávacího řízení.

48. Navrhovatel dále namítá, že zadavatel nemůže nepřesný pojem „oblast školství“ vykládat restriktivně, neboť výklad pojmu ve smyslu „školských zařízení“ by byl zjevně diskriminační, což odůvodňuje tím, že školská zařízení nevykazují oproti jiným stavbám občanské vybavenosti dostatečně významná specifika. K uvedené argumentaci sděluji, že uvedenou námitkou navrhovatel brojí již proti zadávacím podmínkám na veřejnou zakázku. Pokud tedy měl navrhovatel ve vztahu k omezení reference na „oblast školství“ za diskriminační samotné nastavení ZD, i v tomto případě měl možnost obrany, a to prostřednictvím podání námitek proti zadávacím podmínkám podle § 110 odst. 3 zákona, které byl povinen doručit zadavateli ve lhůtě do 5 dnů od skončení lhůty pro podání nabídek. K takovému postupu ostatně vyzývalo i znění ZD, ve které zadavatel pod bodem 1., v části nadepsané „Obecné pokyny“, v odst. 3. uvedl, že *„žádá uchazeče, aby neprodleně po převzetí této zadávací dokumentace tuto podrobili vlastnímu přezkoumání a v případě nesouhlasu s jakoukoliv skutečností nebo procesem v ní obsaženým, využili svého práva podat námitku ve smyslu § 110 zákona nebo vznést žádost o dodatečné informace k zadávacím podmínkám podle § 49 zákona.“*
49. Pokud navrhovatel žádný z obranných právních prostředků nevyužil, lze předpokládat, že zadávací podmínky, včetně omezení některých referencí na „oblast školství“, za diskriminační nepovažoval. K transparentnosti a průkaznosti předložených jednotlivých referencí bude pojednáno dále.
50. Rovněž k propadnutí složené jistoty ve výši 100 000 Kč došlo v souladu dle § 67 odst. 7 zákona, zákonem předvídaným způsobem a nejedná se tedy o bezdůvodné obohacení na úkor navrhovatele. Právní institut jistoty slouží právě pro zajištění povinností uchazeče vyplývajících mu z účasti v zadávacím řízení, tedy včetně řádného poskytnutí součinnosti k uzavření smlouvy dle § 82 odst. 4 zákona.
51. Ve smyslu § 82 odst. 4 zákona byl navrhovatel povinen nejenom poskytnout součinnost k uzavření smlouvy včetně doložení vyhovujících referencí, ale též tak učinit ve lhůtě podle § 82 odst. 2 zákona, tj. v daném případě do 15 dnů od uplynutí lhůty pro podání námitek proti oznámení zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky.
52. K výše uvedenému shrnuji, že se s argumentací Úřadu v bodech 66. - 75. odůvodnění napadeného rozhodnutí plně ztotožňuji a námitky navrhovatele proti postupu hodnotící komise, stejně jako proti rozporovaným bodům odůvodnění napadeného rozhodnutí mám souhrnně za nedůvodné.

K referenci OVI

53. Ve vztahu k přijatelnosti reference OVI navrhovatel uvádí, že vzhledem k tomu, že v ZD použitému pojmu „oblast školství“ je obtížné nalézt jednoznačnou definici, Úřad by v rámci své rozhodovací činnosti neměl volit jen jeden z obecně přijímaných významů tohoto pojmu, zvolený též zadavatelem, ale naopak jej pojmut co neššířeji. K uvedenému stanovisku

navrhovatel odkazuje na odbornou literaturu, jmenovitě na dílo: Stýblo, Z. Nauka o stavbách, Školské stavby, ČVUT FA, Praha, 2010, které má v kapitole věnované stavbám pro výuku terciárního stupně zohledňovat též výzkumné ústavy a školící střediska.

54. K uvedené námitce předesílám, že se Úřad s jejím obsahem již dostatečně vypořádal v rámci napadeného rozhodnutí a proto uvádím jen stručná stanoviska.
55. Předně akcentuji, že právě z důvodu absence jednoznačného vymezení pojmu „oblast školství“ v právních předpisech je třeba při jeho výkladu vycházet z obecných právních předpisů, za daných okolností zejména ze zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**občanský zákoník**“). Dle § 556 odst. 1 občanského zákoníku platí: *„Co je vyjádřeno slovy nebo jinak, vyloží se podle úmyslu jednajícího, byl-li takový úmysl druhé straně znám, anebo musela-li o něm vědět. Nelze-li zjistit úmysl jednajícího, přisuzuje se projevu vůle význam, jaký by mu zpravidla přikládala osoba v postavení toho, jemuž je projev vůle určen.“*
56. Touto optikou mám za zcela příléhavý též odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Afs 12/2010 - 268 ze dne 22. 7. 2010, v němž soud konstatoval, že: *„Pojmům užitým v zadávací dokumentaci na veřejnou zakázku (§ 44 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách) je zpravidla třeba přisuzovat jejich obecně přijímaný význam, nejsou-li ze seznatelných důvodů použity ve specifickém významovém smyslu nebo nejsou-li v zadávací dokumentaci konkrétně definovány.“*
57. Tímto východiskem ještě nepochybně není vyřešena otázka, jaký obecně přijímaný či obvyklý význam je možné pojmu „oblast školství“ přisoudit. V této souvislosti však nelze opomenout ani základní smysl formulace technických kvalifikačních požadavků zadavatelem, reprezentovaný omezením okruhu možných dodavatelů na ty, kteří disponují relevantní zkušeností se stejným nebo obdobným druhem plnění, přiměřeným k předmětu veřejné zakázky. Pokud zadavatel v ZD současně rozlišoval „oblast školství“ a „oblast školství, zdravotnictví, sociálních služeb, kultury či administrativy“ (přičemž ve druhé jmenované oblasti současně požadoval splnění vyššího finančního limitu reference), pak okolnosti nasvědčují tomu, že je „oblast školství“ třeba vnímat pojem vymezený úžeji a blíže k vlastnímu předmětu plnění veřejné zakázky.
58. V tomto smyslu odkazuji zejména na právní názor Úřadu vyjádřený v bodu 91. odůvodnění napadeného rozhodnutí, s nímž se plně ztotožňuji, následujícího znění: *„Přestože je pojem ‚oblast školství‘ pojmem poměrně širokým, lze mu dle názoru Úřadu přisoudit jeho obecně přijímaný význam, tj. poskytování vzdělání v rámci vzdělávacího systému České republiky, a lze tak říci, že ‚obsáhlost‘ daného pojmu či navrhovatelem zmiňovaná ‚nejednoznačnost‘ má zcela jistě své ‚mantinely‘, kterými je bezesporu skutečnost, že účelem stavby občanské vybavenosti z oblasti školství musí být primárně poskytování vzdělání, a takto také musí být stovebně-technicky určena.“*
59. K navrhovatelem navrhovanému co nejširšímu pojetí pojmu „oblast školství“ konstatuji, že takový výklad odporuje smyslu stanovení technického kvalifikačního požadavku jakožto z povahy věci restriktivního, neboť jistá forma „vzdělávání“ probíhá takřka ve všech oblastech a účel sledovaný požadavkem na školní stavbu ve všech stupních by tak zcela ztratil smysl.

60. K argumentaci autorským dílem Ing. Arch. Stýbla sděluji, že rovněž tato ve vztahu k posuzovaným skutečnostem ničeho neprokazuje a v nyní projednávané věci nemá rozhodný význam ani pro výklad ZD, ani pro prokázání dobré víry navrhovatele v jeden z „obecně přijímaných významů“. Za daných okolností mám za nedůvodnou tvrzenou jistotu zadavatele o tom, že reference OVI požadavek školní stavby ve všech stupních splňuje, neboť z obecného, právními předpisy definovaného významu pojmu „oblast školství“ navrhovatel vycházet nemohl, obvyklému výkladu ve významu „školských zařízení“, popřípadě funkčně obdobných zařízení reference OVI nevyhovuje a z titulu své odbornosti nemohl navrhovatel ani očekávat, že označený pojem zahrnuje veškerý myslitelný význam.
61. K vypořádání dané námitky zdůrazňuji, že navrhovatel prostřednictvím reference OVI, v rozhodné době, tj. ve fázi poskytování součinnosti před uzavřením smlouvy prokázal zpracování dokumentace ve všech stupních, v požadovaném objemu investic, avšak toliko pro stavbu regionálního centra jiného podnikatele, společnosti založené primárně za účelem dosažení zisku, jehož potenciálně vzdělávací předmět činnosti ani vazba na „oblast školství“ nebyly v rámci poskytování součinnosti před uzavřením smlouvy nijak doloženy, přičemž z písemného vyhotovení reference tyto skutečnosti nijak nevyplývají. Vzhledem k výše uvedenému mám za to, že se navrhovatel stěží mohl domnívat (a tím méně postaveno najisto), že jím předložená reference OVI vyhoví, bez případného dalšího doplnění, objasnění či odůvodnění, specifickému požadavku na školní stavbu ve všech stupních.
62. Na uvedeném závěru, zcela v intencích platných právních předpisů, pak nemohou ničeho změnit ani další tvrzení navrhovatele. K námitce proti bodu 94. odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vztahu k jednotné klasifikaci stavebních objektů sděluji, že i tento má s ohledem na absenci jednoznačného vymezení pojmu spíše orientační povahu a nelze jím překonat smysl a obvyklý význam stanoveného kvalifikačního požadavku na školní stavbu ve všech stupních.
63. Rovněž námitku proti bodu 95. odůvodnění napadeného rozhodnutí, který navrhovatel považuje za „absurdní“, mám za nedůvodnou, neboť Úřad zde toliko tvrdí, že i v případě stavby, která je primárně jiného určení než odpovídající „oblasti školství“, by se zabýval její případnou částí, která zmíněnému požadavku vyhovuje. Takový případ nastal i v případě reference OVI, navrhovatel však takovou relevantní část neprokázal. Od takového případu je pak třeba zcela rozlišit situaci u stavby primárně „oblasti školství“ vyhovující, která je pak hodnocena, co do nákladů stavby včetně příslušenství (komunikace k objektu, venkovní sportoviště apod.).
64. Námitky ve vztahu k posouzení reference OVI tedy nemohu shledat důvodnými. V ostatním a v podrobnostech pak odkazují na body 89. - 102. odůvodnění napadeného rozhodnutí, v nichž se Úřad s v rozkladu opětovně vznesenou argumentací již dostatečně a v souladu se zákonem a správním řádem vypořádal.

K referenci ISŠT Benešov

65. K námitce navrhovatele, že reference ISŠT Benešov nebyla shledána vyhovující pouze z důvodu neodbornosti hodnotící komise, akcentuji, že zadavatel byl nucen při jejím posouzení vycházet pouze z předloženého dokladu, kterýžto osvědčoval toliko provedení stavby ve stupních DSP a DPS, nikoliv již ve stupni DUR, jak bylo požadavkem školní stavby ve všech stupních v ZD stanoveno.

66. Pokud předmětná reference ISřT Beneřov obsahovala (ve vztahu k charakteristice projektu) zmínku o instalaci tepelných řerpadel, pak nelze řřsvědřit navrhovatel, ře z této bezpečně vyplývá, ře tepelná řerpadla jsou stavbou vyřadující DUR, kterou (bez jakékoli explicitní informace) provedl navrhovatel. K námitce navrhovatele, ře „*dolořil v řámcí svřých námitek proti rozhodnutí Zadavatele územní rozhodnutí i stavební povolení, ze kterřch už by měla být tato skutečnost zjevná dokonce i neodborníkům*“, konstatuji, ře v takovém řřpadě navrhovatel nejenom jednal až po uplynutí lhůty pro poskytnutí souřinnosti před uzavřením smlouvy, ale ani z dodatečně poskytnutřch dokladů nevyplývá, ře DUR provedl navrhovatel.
67. Na tomto místě opětovně zdřrazňuji, ře za správnost a úplnost nabídky odpovídá navrhovatel. Je tedy odpovědností navrhovatele, aby s vědomím všech zadávacích podmínek zajistil, aby všechny jim odpovídající skutečnosti z jeho nabídky, v daném řřpadě z referencí, nepochybně a jednoznačně vyplývaly. V takovém řřpadě musí jít současně o objektivní seznatelnost dokládanřch údajů, kterou nelze nahrazovat ani neopodstatněným subjektivním řřsvědřením, ani spoléháním na aktivitu zadavatele. Za řechto okolností neobstojí ani námitka navrhovatele ve vztahu k neodbornosti hodnotící komise, neboť řředložené reference musí objektivně dokládat posuzované skutečnosti v komplexním rozsahu, nikoli jen vodítko ke skutečnému rozsahu kvalifikace dodavatele.
68. Ke splnění povinností navrhovatele pak musí dojít téř v zákonem řředvídanřch lhůtách. V této souvislosti odkazuji zejména na řřiléhavou argumentaci bodu 83. odřvodnění napadeného rozhodnutí, v němř řřad konstatoval, ře: „*Pokud navrhovatel dokládá až v řámcí podanřch námitek další nové dokumenty (územní rozhodnutí a stavební povolení), které dle jeho názoru spolu s daným osvědřením prokazují splnění dotčeného požadavku zadavatele, pak řřad uvádí, ře tak měl učinit již v řámcí poskytování souřinnosti před uzavřením smlouvy, neboť v této fázi zadávacího řřzení musí být řředloženy doklady prokazující kvalifikaci. V řámcí podanřch námitek by tak bylo v daném řřpadě možné akceptovat pouze řřipadné ‚dovysvětlení‘ již řředlořenřch dokladů v řámcí poskytování souřinnosti před uzavřením smlouvy (tzn. vysvětlení toho, proč doklady již řředložené - tj. osvědření o řředmětné referenční zakázce - jsou dostačující k prokázání splnění kvalifikace), nikoli jejich doplňování dalšími novými doklady, které mají dodatečně osvědřit skutečnost, řeř ze samotné reference vřbec nevyplývá.*“
69. Námitku navrhovatele proti bodu 80. odřvodnění napadeného rozhodnutí pak mám za zcela irelevantní a opakuji a uzavírám, ře reference musí obsahovat všechny údaje, které dokládá, řřičemř ani z po lhůtě řředlořenřch dokladů nevyplývá, ře DUR provedl navrhovatel. Rovněř námitky ve vztahu k posouzení reference ISřT Beneřov jsem nucen odmítnout jako nedřvodné, řřičemř v ostatním a v podrobnostech odkazuji na body 76. - 88. odřvodnění napadeného rozhodnutí, v nichř se řřad s těmito již dostatečně vypořádal.
- K významu postupu s péčí řřádného hospodáře*
70. K tvrzení navrhovatele ve vztahu k povinnosti zadavatele postupovat v zadávacím řřzení v souladu se zásadami hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti ve smyslu principů tzv. 3E a zásady péče řřádného hospodáře, konstatuji, ře s jejich důležitostí a významem pro naplňování smyslu a účelu zákona plně ztotořňuji.
71. Ani těmito zásadám však nemůře ustoupit požadavek zákonnosti zadávacího řřzení, jakořto základního řředpokladu transparentnosti zadávacího řřzení. Zadávací řřzení má svoji

posloupnost a logiku, přičemž kritérium nejnižší nabídkové ceny, popřípadě ekonomické výhodnosti představuje pouze jeden (byť klíčový) aspekt výběru nejvhodnější nabídky. Na tomto místě především zdůrazňuji, že za situace, kdy jsou určitým způsobem nastaveny zadávací podmínky, jejichž zákonnost žádný z uchazečů relevantním způsobem nezpochybnil, by upuštění od některých transparentně nastavených kritérií ZD, byť v zájmu dosažení ekonomicky výhodnější nabídky, vyvolalo zjevné diskriminační účinky vůči těm potenciálním dodavatelům, kteří nabídku nepodali, neboť objektivně vyhodnotili, že ve vztahu k ZD relevantními zkušenostmi, potažmo referencemi nedisponují.

72. K uvedenému shrnuji, že ani posledně jmenovanou námitku navrhovatele nemohu shledat důvodnou, neboť ani uvedené principy nemohou vyloučit působnost zákona a účinnost zásad, na kterých zákon spočívá.

K zákonnosti rozhodnutí

73. K zákonnosti napadeného rozhodnutí a postupu Úřadu v řízení, které mu předcházelo, konstatuji, že jsem v tomto kontextu především přezkoumal, zda Úřad před vydáním rozhodnutí v dostatečném rozsahu zjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, zda na takto zjištěný skutkový stav aplikoval relevantní ustanovení právních předpisů a zda v průběhu správního řízení nedošlo k takovému procesnímu pochybení, které by mohlo mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.
74. Na základě zhodnocení výše uvedeného sděluji, že jsem shledal napadené rozhodnutí plně v souladu se zákonem a správním řádem, a tedy nemohu přisvědčit navrhovateli ani v tom ohledu, že Úřad nepostupoval v souladu se zásadami správního řízení.
75. Úřad současně všechny podklady pro vydání napadeného rozhodnutí řádně označil, uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil a na jejichž základě dospěl k závěru, že zadavatel naplnil skutkovou podstatu předmětného správního deliktu. Úřad rovněž uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval, řádně odůvodnil jejich použití a výsledné napadené rozhodnutí mám za srozumitelné, vnitřně bezrozporné a přezkoumatelné. Uzavírám, že jsem v projednávaném případě nezjistil procesní vadu, která by mohla mít za následek nezákonnost rozhodnutí.
76. K výše uvedenému shrnuji, že navrhovatel neprokázal splnění kvalifikace ve vztahu k nastavené zadávací podmínce výše vymezené jako školní stavba ve všech stupních ve lhůtě dle § 82 odst. 2 zákona, čímž neposkytl zadavateli součinnost k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku dle § 82 odst. 4 zákona, k čemuž ve shodě s argumentací Úřadu konstatuji, že jsem v postupu zadavatele v zadávacím řízení neshledal rozpor se zákonem, potažmo důvod pro uložení některého ze zákonem předvídaných nápravných opatření.
77. Úřad proto rozhodl správně a v souladu se zákonem, když ve správním řízení vedeném ve věci přezkoumání úkonů zadavatele v souvislosti s oznámením o neposkytnutí součinnosti, a vymezeném obsahem návrhu, zamítl návrh navrhovatele podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 nebo 2 zákona.

VI. Závěr

78. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
79. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Energy Benefit Centre a.s., Křenova 438/3, 162 00 Praha 6
2. Město Říčany, Masarykovo nám. 53/40, 251 01 Říčany

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy